Dosarul nr. 2-13970/2023

2-23097996-12-2-07072023

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

26 septembrie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Igor Pulbere judecînd în procedura cererilor cu valoare redusă pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest” SRL către Carp Radu și Carp Svetlana, privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, -

c o n s t a t ă

La 06 iulie 2023, OCN „Microinvest” SRL a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva pîrîților Carp Radu și Carp Svetlana privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 23 iulie 2020, între OCN „Microinvest” SRL, în calitate de creditor și Carp Radu, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr. 20340371081, potrivit căruia creditorul s-a obligat să acorde debitorului un credit în sumă de 143 159 lei, iar debitorul și-a asumat obligația de a rambursa creditul în 60 rate lunare, cu o dobîndă de 19% anual fixă.

Reclamantul a menționat că și-a onorat integral obligațiile contractuale, acordînd creditul în termenul și condițiile stabilite în contract. Totodată, pentru garantarea executării obligațiilor, la aceeași dată a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 20340371081F2 cu Carp Svetlana.

Cu toate acestea, începînd cu 22 august 2022, debitorul a înregistrat întîrzieri la plata ratelor și ulterior a încetat să efectueze plățile în contul rambursării creditului, încălcînd astfel obligațiile contractuale asumate.

În vederea soluționării amiabile a litigiului dintre părți, creditorul a depus eforturi susținute pentru a intra în contact cu debitorii și a-i determina să-și execute obligațiile contractuale. Astfel, reprezentanții creditorului au efectuat în mod repetat apeluri telefonice către debitori pentru a-i informa despre existența restanței și consecințele neachitării acesteia. Cu regret, toate aceste încercări de soluționare pe cale amiabilă au rămas fără rezultat.

Ca urmare, reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar de la debitorii Carp Radu și Carp Svetlana a sumei totale de 35 232,38 lei, constituită din: datoria la credit în sumă de 25 171,54

lei, dobînda contractuală în sumă de 3 618,64 lei și comision de administrare în sumă de 6 442,20 lei.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobîndite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținînd cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

În final, conform art. 239 și art. 240 alin. (1), hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

Studiind în ansamblu pretențiile reclamantului și materialele anexate la dosar în raport cu prevederile legale aplicabile speței, judecătorul reține următoarele.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Art. 776 Cod civil stabilește că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil prevede că temeiul executării rezidă în existența unei obligații și că obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Din materialele prezentate, judecătorul constată incontestabil existența între părți a unui raport juridic de creditare, fundamentat prin contractul de credit nr. 20340371081 din 23 iulie 2020. Conform certificatului privind achitările (f.d. 35), au fost efectuate plăți în sumă totală de 205.538,74 lei.

Instanța acordă o atenție deosebită evaluării caracterului contractului prin prisma legislației privind protecția consumatorilor. Astfel, în conformitate cu art. 3 din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, pîrîtul întrunește condițiile calității de consumator, fiind o persoană fizică care a contractat creditul pentru necesități personale, nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională.

Această calificare a raportului juridic atrage aplicarea unui regim special de protecție, instituit prin dispozițiile art. 1069-1081 Cod civil și prevederile Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

Contractul prevede, de asemenea, un comision unic de 4% din valoarea totală a creditului, care urma să fie achitat de debitor la data acordării creditului din surse proprii sau să fie reținut de creditor din suma creditului. Din materialele cauzei nu rezultă cu certitudine modalitatea în care a fost achitat acest comision, însă judecătorul notează că un astfel de comision unic, perceput la acordarea creditului, poate fi justificat prin costurile inițiale suportate de creditor pentru procesarea și acordarea împrumutului.

În ceea ce privește comisionul de administrare lunar în mărime de 715,80 lei, judecătorul constată că acesta a fost prevăzut în contract, stipulînd obligația debitorului de a achita creditorului un comision lunar fix de 0,5% din suma creditului primit. Potrivit clauzei contractuale, acest comision este justificat prin necesitatea acoperirii cheltuielilor pentru serviciile creditorului în scopul încheierii și executării contractului, pentru evidența și monitorizarea continuă a fluxului mijloacelor financiare, precum și pentru cheltuielile legate de administrarea sistemului de evidență a plăților.

Analizînd această clauză prin prisma art. 1071 și art. 1072 Cod civil, instanța constată caracterul său abuziv din următoarele considerente fundamentale:

În primul rînd, stabilirea unui comision procentual fix, calculat lunar din suma inițială a creditului, nu reflectă costurile reale și justificate ale creditorului pentru administrarea împrumutului. Este evident că efortul administrativ al creditorului nu crește proporțional cu suma împrumutată și nu rămîne constant pe toată durata creditului.

În al doilea rînd, majoritatea serviciilor enumerate ca justificare pentru perceperea comisionului reprezintă, în realitate, obligații inerente ale creditorului în cadrul unui contract de credit. Potrivit art. 1763 Cod civil, acestea sunt elemente constitutive ale contractului de credit, și nu servicii suplimentare care ar justifica perceperea unor plăți separate.

Prin urmare, judecătorul constată că comisionul de administrare reprezintă o clauză abuzivă în sensul art. 1072 Cod civil, care creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților contractante, în detrimentul consumatorului.

În conformitate cu art. 1076 Cod civil, clauzele abuzive sunt lovite de nulitate absolută, iar această nulitate de protecție operează doar în măsura în care avantajează partea care nu a propus clauza abuzivă.

Conform certificatului privind achitările (f.d. 35) și graficului de rambursare (f.d. 18), din fiecare rată lunară, suma de 715,80 lei (0,5% din 143 159 lei) reprezintă comisionul de administrare declarat abuziv. În urma recalculării sumei datorate prin excluderea comisionului de administrare abuziv, judecătorul stabilește datoria rămasă în sumă de 17 370,15 lei.

În privința dobînzii contractuale, judecătorul constată că aceasta a fost stabilită în mărime de 19% anual, fiind o rată fixă și proporțională cu riscurile asumate de creditor. Această dobîndă nu poate fi considerată abuzivă, întrucît reprezintă prețul creditului și a fost agreată de părți la momentul încheierii contractului.

În ceea ce privește răspunderea fidejusorului Carp Svetlana, judecătorul reține următoarele considerente. Conform art. 1640 Cod civil, cu excepția cazului în care s-a stipulat altfel, obligația debitorului și a fidejusorului este solidară și, în consecință, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanției, de la fidejusor. În speță, contractul de fidejusiune nr. 20340371081F2 din 28 iulie 2020 nu prevede careva excepții de la regula solidarității, astfel încît fidejusorul răspunde solidar cu debitorul principal.

Potrivit art. 1637 alin. (1) Cod civil, obligația fidejusorului are un caracter accesoriu, aceasta apărînd și devenind scadentă doar în măsură în care apare și devine scadentă obligația debitorului față de creditor. În același timp, art. 1639 alin. (1) Cod civil prevede că garanția acoperă, în limitele sumei maxime a acesteia, nu numai obligația garantată principală, dar și obligațiile accesorii, cum ar fi dobînzile și alte plăți datorate creditorului.

Avînd în vedere caracterul abuziv al comisionului de administrare lunar și recalcularea datoriei care rezultă din aceasta, judecătorul constată că obligația fidejusorului, în virtutea caracterului său accesoriu, se reduce corespunzător la suma recalculată de 17 370,15 lei. Această concluzie derivă din principiul accesoriului stabilit la art. 1637 Cod civil, conform căruia obligația fidejusorului nu poate depăși obligația debitorului.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă și art. 3 lit. a) a Legii taxei de stat, judecătorul va încasa din contul pîrîților Carp Radu și Carp Svetlana taxa de stat în mărime de 521,10 lei.

În conformitate cu prevederile art. 94, 238-241, 276^2-276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul, -

h o t ă r ă ș t e

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Microinvest" SRL către Carp Radu și Carp Svetlana, privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată.

Se încasează solidar de la Carp Radu, născut la *****, cod personal ***** și Carp Svetlana, născut la *****, cod personal *****, domiciliați în mun. Chișinău, *****, în contul OCN „Microinvest" SRL, cod fiscal 1003600053518, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Renaşterii Naţionale nr. 12, datoria de 17 370,15 lei (șaptesprezece mii trei sute șaptezeci lei și 15 bani).

Se încasează solidar de la Carp Radu și Carp Svetlana în contul OCN „Microinvest" SRL, taxa de stat în sumă de 521,10 lei (cinci sute douăzeci și unu lei și 10 bani).

În rest, acțiunea recalmatului se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător **Igor Pulbere**